

som jeg har tilfattet, og jeg agter derfor at stemme for det Forslag, det ærede Medlem har stillet.

Jørgensen: Da de ærede Medlemmer ere enige, er der vel ikke Raad om, at man kan faae det fremsatte Forslag forkastet. Efter min Mening er det til ingen Nytte at lade dette Lovforslag gaa i Udvalg. Det synes mig, at Sagen er af den Beskaffenhed, at vi godt kunne være tjente med den, og jeg synes ikke, at de Forbringere, Lovforslaget gjør til Statskassen, ere saa store, at der er nogen Nødvendighed for, at man faar det i Udvalg. Saavidt jeg kan skjønne af Udtalelserne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), er det Meningen, at man vil have § 6 noget indskrænket, og det kan jeg for mit Vedkommende ikke være enig i. Jeg vil foreslaa, at vi stemme imod, at Sagen henvises til Udvalg.

Rosen: Imod det Forslag, at henvise det foreliggende Forslag til Finantsudvalget, agter jeg at stemme fordi jeg tror, at de, som have den Overbevisning, at et definitivt Statsstilbud til dette Niemed ikke kan forsvares, heller ikke bør stemme for en Henviisning til Finantsudvalget, da den Bestemmelse alene, at Finantsministeren skal bemyndiges til at give Laan til saadanne Kommuner, der trænge dertil, ikke er tilstrækkelig Anledning til at lade Finantsudvalget bestjæftige sig med det foreliggende Lovforslag. Den finansielle Betydning, som ligger i § 6, kunde selvfølgelig motivere en saadan Henviisning; men da jeg anser ethvert Tilbud fra Statens Side i dette Niemed for forkasteligt, agter jeg at stemme mod Henviisningen til Finantsudvalget og haaber, at ialtsald flere af mine Meningsfæller ville gjøre det Samme.

Berg: Mon det ærede Medlem, der sidst talte, ikke har misforstaaet Situationen? Hvad vil det ærede Medlem stemme for, naar han stemmer mod Henviisningen? Vil han da stemme for Loven, som den foreligger — i saa Fald skal jeg følge ham — med Anbefaling til Landstinget at stemme for den, saaledes at vi kunne faae den ud om nogle Dage? Er det derimod det ærede Medlems Mening, at han vil stemme mod Henviisningen til Finantsudvalget og derefter mod Loven, følger jeg ham ikke; thi saa er det faktisk, at der slet ikke er noget Raad om, at der kommer Noget ud af Loven. Forslaget her er kun stillet, for at der mulig, inden Sagen forlader os, kunde opnaas Enighed, og vi saaledes hurtigt kunde faae Sagen fremmet. Det er ikke for den særlige Overveieleses Skyld — skjøndt nogen Overveieleses skal der naturligvis til — det er ikke af særlig finansielle Hensyn, at jeg har stillet dette Forslag. Vil det ærede Medlem have et særligt

Udvalg paa 5 eller 7 Medlemmer, er jeg ogsaa villig dertil, det er ikke Formen, det kommer an paa. (En Stemme: Understøttelsesudvalget!) Ja, det er dog et Spørgsmaal. Naar den ærede Forslagsstiller siger, at det er det, det kommer an paa, at Statskassen luffer sin Pung op, saa siger jeg, at det i Grunden er en mærkvaerdig Opfattelse af finansielle Love, at det er det, det kommer an paa, at Statskassen paa alle Punkter tømmes. Det, det kommer an paa ved dette Lovforslag er, at de Nødlidende hjælpes, det er for mig Pointen, og der er Ingen, der skal faae mig til at tro, at det for en enkelt Gangs Skyld — jeg taler her ikke om, hvilke Regler vi kunne komme til om Statsbidrag til Selvhjælp osv. — skulde have særlig stor Betydning, om det er os Statsborgere, der betale som Kommune-medlemmer eller som Statsborgere, som Statsborgere af Statskassen, som Statteydere i Kommunerne af Kommunekasserne. Der er Ingen, der faar mig til at tro, at det har nogen særlig principiel eller finansiell Betydning, om vi i dette enkelte Tilfælde gjøre det One eller det Andet. Jeg forbeholder mig Frihed for Sagen i det Hele; men det, der har særlig Betydning, det er, at de, der ere i Nød, ikke komme til at lide under vor Principstrid.

Rjar: I det Sidste er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og det skulde gjøre mig meget ondt, hvis det høie Thing ikke fulgte ham her. Jeg kan ikke give Anvisning paa, hvorledes man bedst afhjælper Nøden; men vi ere Alle enige om, at Nøden er tilstede, vistnok ikke mindst her i Hovedstaden. Jeg er derimod lidt uenig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i hans sidste Betragtning, at Statskassen ikke skal træde til (Modsigelse af Berg). Jeg beder om Forladelse, det var maaste ikke korrekt, men derpaa indlod det ærede Medlem sig dog ikke videre. Jeg havde ved anden Behandling i Sinde at tage Ordet for ogsaa at give mit Bidrag til at fremme Sagen saavidt muligt. Jeg havde tænkt paa at give det Raad, om man ikke kunde gaa ind paa at bemyndige Regjeringen til at anvende indtil en vis Sum, ikke som Laan til Kommunerne — det har jeg ikke Noget imod, men det kan gjøres alligevel — men direkte, og jeg tænkte mig, om man ikke kunde sætte sig i Forbindelse med Selskaber i Kjøbenhavn — jeg tænkte nærmest paa Kjøbenhavn, da jeg er fuldstændig enig med ærede Medlemmer i, at Nøden navnlig er stor her — for gennem dem at finde en rigtig Anvendelse af Midlerne til at afhjælpe Nøden. Jeg vil støtte ethvert Forslag i den Retning; hvis det skulde gaa, som det ser ud til, beslæger jeg, at Lovforslaget overhovedet er kommen frem, thi vi maa saa finde os i at høre, at Talemaader have vi mange af i Rigsdagen, men Gjæringer have vi